

รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ใน

การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

A Model for Developing Police Community Relations to Prevent Crime and Reduce Social Problems in Provincial Police Region 4

ไวพจน์ จำปานิล¹ รังสรรค์ สิงห์เลิศ² และแดนวิชัย สายรักษา³

Waiphot Champanin¹, Rungson Singhalert² and Danwichai Sairuksa³

สาขาวิชายุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม¹

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{2,3}

E-mail : Vipot@hotmail.com¹, rungsonsing@hotmail.com² and dr.dan2012@hotmail.com³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ **ประการแรก** เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 **ประการที่สอง** เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 และ **ประการที่สาม** เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 โดยมีปัจจัยเชิงสาเหตุ 7 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ 2) ตัวแปรด้านสมรรถนะส่วนบุคคล 3) ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท 4) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม 5) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม 6) ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 7) ปัจจัยด้านความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างคือตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 310 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มตามระดับชั้น อย่างเป็นสัดส่วน Proportional stratified random Sampling เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple linear regression Analysis) และใช้รูปแบบการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) โดยโปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อตัวแปรตาม ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 ไปสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 20 คน ใช้การประชุมกลุ่มย่อย (Focus groups) เพื่อวิพากษ์และเสนอแนะเกี่ยวกับ รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นจึงนำมาอภิปรายและสรุปผลในที่ประชุมใหญ่ (Brain storming) ผู้วิจัยทำการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะ แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอีกครั้งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้ ระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 กับกลุ่มทดลองคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 10 คน เปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 โดยวิธีวิเคราะห์ด้วย Wilcoxon signed rank test ผลการวิจัยพบว่า

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 ปัจจัย เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม ดังนี้ คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (0.50) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (0.44) ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล (0.41) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม (0.36) และปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท (0.31)

2. รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ประกอบด้วยกิจกรรมในการพัฒนา จำนวน 10 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรม แต่งกายดี 2) กิจกรรม วลีไพเราะ 3) กิจกรรม ผสมคำ ผสมคน 4) กิจกรรม การทำงานร่วมกันเป็นทีม 5) กิจกรรม การเรียนรู้ พัฒนาบุคคลและทีม 6) กิจกรรม พี่เลี้ยง 7) กิจกรรม กู้ระเบิด 8) กิจกรรม ส่งไปสวรรค์ 9) กิจกรรม บทบาทและหน้าที่ และ 10) กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม พบว่าหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ในกลุ่มทดลองแล้ว ดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

ABSTRACT

This research aimed to: (1) study factors affecting police work performance efficiency in community relations (2) formulate a development model of work performance efficiency to enhance community relations (3) implement and evaluate the developed model of work performance efficiency. The research procedures were divided into 3 stages. In the first stage, it was quantitative research, The researcher investigated factors which directly and indirectly affected work performance efficiency by formulating a model of work performance as an outcome variable. Seven causal factors used for the study were: 1) Personality 2) Personal Competency 3) Role perception 4) Teamwork 5) Community Participation 6) Motivation and 7) Satisfaction. 310 Police in Provincial Police Region 4 were selected and participated in the study and the required data was collected by using a questionnaire. The Structural Equation Model (SEM), LISREL for Windows, and Path Analysis were used to analyze the data. In the second stage, the researcher constructed the development model of work performance by using the study results from the first stage. 20 involved persons participated in a workshop to co-operatively criticize and evaluate the model. In the third stage, the researcher implemented the model. After three months of implementation, the model was evaluated by 10 officers of Police in Namsom Police Station and analyzed by the Wilcoxon Signed Rank Test.

The major findings revealed were:

1. The developed causal factors showed harmony with the empirical data. Five causal factors with direct effect on work performance were found: 1) Personality 2) Personal Competency 3) Role perception 4) Teamwork and 5) Community Participation.

2. The development model of work performance efficiency consisted of 10 activities : 1) Professional Wearing of the Uniform 2) Professional Speaking 3) Developing Conversation and Interaction 4) Teamwork 5) Developing People Skills 6) Mentorship 7) Locating and Diffusing Bombs 8) Improving Community Spirit 9) Understanding Roles and Duty and 10) Role Playing.

3. Police work performance efficiency increased overall after model implementation at the .05 level of statistical significance.

Keywords : Developing Police Community Relations for Prevention and Social Problems

บทนำ

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกสังคม และอยู่คู่กับสังคมมาทุกยุค ทุกสมัย เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมนั้นประกอบด้วยบุคคลที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดความขัดแย้ง และนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายของสังคมได้ ปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งที่สังคมยังมีความเข้มแข็งใน การต่อสู้ป้องกันตนเองจากบรรดาอาชญากร ซึ่งฉกฉวยโอกาสหากินบนผลประโยชน์ของ สุจริตชน จนถึงระยะเวลาต่อมา ที่รัฐมีความเข้มแข็งมากขึ้นจากการรวมบทบาทความสำคัญไว้ที่หน่วยงานของรัฐ ในลักษณะรัฐเป็นศูนย์กลางของทุกสรรพอำนาจ ซึ่งการจัดการกับปัญหาดังกล่าว รัฐมีอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนในการสร้างกลไกการควบคุมทางสังคม โดยการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม ดังนั้นเมื่อบุคคลใดละเมิดต่อกฎหมายจึงต้องมี กลไกในการดำเนินการกับผู้นั้นเพื่อเป็นการรักษาความสงบสุขของคนในสังคม การรักษาความปลอดภัยในสังคม ไม่ว่าจะเป็นในเมืองหรือชนบทเป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในสังคมมาแต่โบราณกาลในประเทศไทยนี้ หลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงชัดเจนว่าการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้นเป็นความรับผิดชอบของแต่ละท้องถิ่น แต่ละชุมชนโดยอาศัยกฎหมาย ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงตราไว้เป็นหลัก ผู้เป็นหัวหน้าในการป้องกันและปราบปรามระดับตำบลและหมู่บ้าน ได้แก่กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งก็คือราษฎรนั่นเองต่อมาเมื่อระบบการปกครองได้รับการพัฒนามากขึ้นและมีการยอมรับให้รัฐเป็นผู้ที่ประชาชนมอบหมายให้พิทักษ์สิทธิและเสรีภาพของประชาชน หน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในสังคมจึงได้รับการโอนไปสู่ภาครัฐอย่างสมบูรณ์ (จุฑาทันต์ เอื้ออำนวย, 2546 : 88) ปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำหลักการของทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งที่ให้หน่วยปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนต้องนำไปเป็นแนวทางการเข้าถึงประชาชนในรูป

แบบของแผนและโครงการ สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ชุมชน และเป้าหมายที่ต้องการจะควบคุม เป็นต้นว่า การลดอุบัติเหตุจราจร ยาเสพติด อาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย อบายมุข และปัญหาสังคม

พฤติกรรมของตำรวจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของทฤษฎีนี้ โดยหลักการการกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นผู้นำหน่วยตำรวจจึงเป็นเรื่องที่จะพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบต้องมีทั้งความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับของผู้ได้บังคับบัญชา หน่วยงานข้างเคียง และมีคุณสมบัติแห่งสังคมวัตถุ 4 ที่จะสร้างสัมพันธภาพให้ประชาชนเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา ให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงใจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในอัตลักษณ์ของชุมชนนั้น ความสำคัญอยู่ที่การสื่อสารด้านภาษา เพราะแต่ละภูมิภาค พื้นที่ แม้จะใช้ภาษาเดียวกัน แต่ต่างสำเนียงเสียงภาษา หรือรากศัพท์ ความหมายผิดแผกแตกต่างกันไป ถ้าไม่เรียนรู้หรือไม่มีพื้นฐานทางภาษา การจะเข้าถึงเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ก็ทำได้ยาก (อิทธิวิทย์ สุพรรณเณสัช, 2555 : 20)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ

ที่ 11, 2555 : 24) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 87 อันเป็นการส่งเสริมบทบาทของชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง พัฒนาระบบกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสมานฉันท์ในการตัดสินใจ สนับสนุนให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐทุกระดับจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินการโครงการสายงานของภาครัฐ สนับสนุนบทบาทผู้นำชุมชนหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำเสนอชุมชน ท้องถิ่นมาสู่การตัดสินใจ อันเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม กำหนดวางแผนพัฒนาต่าง ๆ ภารกิจหลักของตำรวจคือการทำหน้าที่พิทักษ์ปกป้องสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม แม้ว่าตำรวจจะได้มีการพัฒนาเพื่อให้ทันกับสภาพสังคมปัจจุบัน แต่จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยี ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและปัญหาสังคมหลายประการ เช่น การพัฒนาการเมืองเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ คุณธรรมจริยธรรมของสังคม อาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล การทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความไม่สงบภายในประเทศ จากปัญหาดังกล่าว สำนักงานตำรวจแห่งชาติจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนเพื่อช่วยเหลือในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554 : 2)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ปรับเปลี่ยนยุทธวิธีจากเชิงรับมาเป็นเชิงรุกที่เรียกว่า “ตำรวจชุมชนสัมพันธ์” โดยการทำงานกับภาคชุมชน หรืองานแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของตำรวจอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจะเห็นได้ว่างานชุมชนสัมพันธ์เป็นความพยายามหนึ่งในหลาย ๆ วิธีทางที่มุ่งพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา งานชุมชนสัมพันธ์เริ่มต้นได้ถูกกำหนดไว้ในแผนกรมตำรวจ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2530 -2534) และเริ่มปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในปี พ.ศ. 2531 ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน โดยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โดยกำหนดไว้ในเรื่องยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรมีส่วนร่วมใน

กิจการตำรวจ ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2554 ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรในกิจการตำรวจ 2) การพัฒนาสร้างความเป็นหุ้นส่วนกับชุมชนในการดำเนินการมีส่วนร่วม และแก้ปัญหาร่วมกันของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง 3) การพัฒนาจัดระบบงานการมีส่วนร่วมด้วยการนำหลักวิชาการไปสู่การปฏิบัติในชุมชน รวมทั้ง การประเมินผลให้เกิดองค์ความรู้ในกระบวนการ และวิธีการ 4) สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจการของตำรวจ และ 5) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยผ่านกระบวนการประชาสัมพันธ์แบบครบวงจร (ทศพล อำไพพัฒนกุล, 2552 : 2)

จากการนำแผนปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติเห็นได้จาก บันทึกข้อความ ส่วนราชการ สก.หนองจอก อ.ศิริมณี จว.สุรินทร์ที่ 0018.8(36)/4556 วันที่ 28 ธันวาคม 2554 เรื่อง ส่งแผนปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ประจำปีงบประมาณ 2555 เรียน ผบก.ภ.จว.สุรินทร์ (ตำรวจภูธรภาค 3) ได้รายงานถึง สถานการณ์ การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความสงบสุขให้กับสังคม ในระยะที่ผ่านมาได้ผลในระดับหนึ่ง “แต่ยังไม่สามารถยุติปัญหาหรือเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้อย่างแท้จริง” สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้ปรับเปลี่ยนยุทธวิธี โดยให้งานชุมชนสัมพันธ์เข้าไปแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนในภารกิจของตำรวจ ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสอดคล้องกับการพัฒนาทุกด้านให้ประเทศมีความมั่นคงปลอดภัย ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสมานฉันท์สามารถป้องกันบรรเทา และแก้ไขปัญหาที่สำคัญของชาติโดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เข้าไปแก้ไขและสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมี

ศักดิ์ศรี” ตามนโยบายของรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตำรวจภูธรภาค 3 ได้นำเอาองค์ความรู้และรูปแบบของตำรวจชุมชนซึ่งเป็นทั้งปรัชญาและแนวความคิดเข้าสู่ระบบกิจการตำรวจเพื่อปรับปรุงคุณภาพของสมาชิกชุมชนโดยการกระจายอำนาจงานตำรวจสู่หน่วยปฏิบัติในพื้นที่และสู่ประชาชนมากให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายป้องกันอาชญากรรม โดยมีการดำเนินการตามหลักสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การที่ตำรวจเน้นกลยุทธ์ การที่ตำรวจที่เน้นชุมชน และการที่ตำรวจเน้นการแก้ปัญหา เป็นไปตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรภาค 3 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จากการเข้าปฏิบัติงานด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรบ้านหนองจอก ที่ได้ดำเนินการมาถึงปัจจุบันนับว่าได้ผลสำเร็จระดับหนึ่ง โดยทุกหมู่บ้านที่ได้เข้าดำเนินการ ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน ร่วมมือ กับเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน ปัญหาความมั่นคงภายใน ปัญหาเหตุทะเลาะวิวาทและปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง กับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เข้าไปช่วยเหลือ การอบรมให้ความรู้และความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว

ดังนั้น กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น หนองบัวลำภู อุดรธานี สกลนคร นครพนม เลย ร้อยเอ็ด มหาสารคาม มุกดาหาร หนองคาย และจังหวัดบึงกาฬ รวม 12 จังหวัด 248 สถานีตำรวจ มีอัตรากำลังพลรวม 31,201 คน(ตำรวจภูธรภาค 4. 2554 : 1) เป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้ตำรวจภูธรทุกจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงาน ทุกสถานีตำรวจก็จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกว่า “ชุดปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์” 1 ชุดปฏิบัติการ มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 1 นาย เป็นหัวหน้าชุด และ ตำรวจชั้นประทวนอีก 10 นาย รวม 11 นาย ปัจจุบัน (2556) สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ปรับเปลี่ยนโดยการลดจำนวนพลเป็น “ชุดปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์” 1 ชุดปฏิบัติการ

มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 1 นาย เป็นหัวหน้าชุด และ ตำรวจชั้นประทวนอีก 5 นาย รวม 6 นาย โดยลดจำนวนนายตำรวจลงจากเดิม คัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมายอย่างน้อย 5 หมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเป็นหมู่บ้านเป้าหมายในการออกปฏิบัติงาน ให้มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ และพิจารณาคัดเลือกชุดปฏิบัติการตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ดีเด่นในการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 4 จากการปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคที่พบส่วนใหญ่ คือ ตำรวจผู้ปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ประพฤติดนไม่เหมาะสม ขาดความมีมนุษยสัมพันธ์ ขาดความเข้าใจขั้นตอนแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตำรวจบางส่วนไม่เห็นความสำคัญและไม่มีความเข้าใจงานชุมชนสัมพันธ์อย่างแท้จริง จึงทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของตำรวจลดน้อยลง (ตำรวจภูธรภาค 4. 2555 : 18) จากปัญหาและความสำคัญของปัญหาจึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 4 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ว่ามีปัจจัยเชิงสาเหตุใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 เพื่อนำข้อค้นพบดังกล่าวมาสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม อันจะเกิดประโยชน์ในด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และอาจเป็นข้อมูลสำหรับบุคคลอื่นๆ ที่สนใจการศึกษาการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในด้านอื่น ๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. มีปัจจัยเชิงสาเหตุใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4
2. รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ควรเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ

ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนำไปทดลองใช้แล้วจะได้ผลเป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิ ภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (กล่าวไว้ในบทที่ 2) ผู้วิจัยนำมา กำหนดเป็นสมมติฐานเพื่อใช้ทดสอบความถูกต้องของทฤษฎีได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ได้รับผลโดยตรงจาก 1)การรับรู้บทบาท 2) การทำงานเป็นทีม 3) การมีส่วนร่วม 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 5) ความพึงพอใจ และได้รับผลโดยตรงและโดยอ้อมจาก 1) บุคลิกภาพ และ 2) สมรรถนะส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม หลังการทดลอง ดีกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. พื้นที่เป้าหมาย เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 4 เป้าหมาย ประกอบด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัด

ขอนแก่น จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี ซึ่งแบ่งส่วนราชการออกเป็นสถานีตำรวจ 248 แห่ง (ตำรวจภูธรภาค 4. 2555 : 1)

2. ระยะเวลาตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ 2557 ถึง กันยายน 2557

3. ขั้นตอนการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

ระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำมาทดลองใช้กับ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 10 นาย และประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย จำนวน 1 หมู่บ้าน ประชาชน จำนวน 50 คน

4. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 4.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 1

4.1.1 ประชากร ได้แก่ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจที่สังกัดตำรวจภูธรภาค 4 จำนวน 248 แห่ง ซึ่งแต่งตั้งเป็นชุดปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ 248 ชุด ๆ ละ 6 คน (ตำรวจภูธรภาค 4. 2555 : 18) รวมประชากรที่จะศึกษาได้ 1,364 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ตำรวจภูธรภาค 4 โดยใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane. (1973 : 727) จำนวน 310 คน

4.1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ คือ 1.1) ด้านบุคลิกภาพ 1.2) ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล 2) ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ 2.1) ด้านการ

รับรู้บทบาท 2.2) ด้านการทำงานเป็นทีม 2.3) ด้านการมีส่วนร่วม 2.4) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2.5) ด้านความพึงพอใจ 3) ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ คือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

4.2 ประชากร กลุ่มเป้าหมาย และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 4 จำนวน 2 คน และนักวิชาการชุมชนที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญที่ได้มาจากการคัดเลือกของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้ปัจจัยที่เป็นผลลัพธ์จากการศึกษาของผู้วิจัย ที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพิจารณาสร้างรูปแบบ

4.3 ประชากร กลุ่มทดลอง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 3 กลุ่มทดลอง คือ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 10 นาย และประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวหมู่บ้านหนองแขง อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี จำนวน 50 คน

4.3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม 2) ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 1

1.1 ประชากร ได้แก่ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์จากสถานีตำรวจภูธรที่สังกัดตำรวจภูธรภาค 4 จำนวน 248 แห่ง ซึ่งแต่งตั้งเป็นชุดปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ 248 ชุด ๆ ละ 6 คน (ตำรวจภูธรภาค 4. 2555 : 18) รวมประชากรที่จะศึกษาได้ 1,364 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ตำรวจภูธรภาค 4 โดยใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane. (1973 : 727) จำนวน 310 คน

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.3.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ คือ 1) ด้านบุคลิกภาพ 2) ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล

1.3.2 ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ 1) ด้านการรับรู้บทบาท 2) ด้านการทำงานเป็นทีม 3) ด้านการมีส่วนร่วม 4) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5) ด้านความพึงพอใจ

1.3.3 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ คือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว เพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งเป็น 7 ด้านตามตัวแปรต่างๆ คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล ด้านการรับรู้บทบาท ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมีส่วนร่วม ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านความพึงพอใจ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

3.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.2 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) (Joreskog. and sorbom. 1998 : 70) เพื่อวิเคราะห์ และอธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05)

ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม จำนวน 20 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 เพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณา

3. การรวบรวมข้อมูล โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) การประชุมกลุ่มย่อย (Focus groups) และการระดมสมอง (Brain storming) และพิจารณากิจกรรมที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ระยะที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

1. กลุ่มทดลอง ได้แก่ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรน้ำโสม จำนวน 10 คน และประชาชนหมู่บ้านหนองแวง อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี จำนวน 50 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมได้จากการวิจัยระยะที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว

4. วิธีดำเนินการวิจัย ใช้รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นในระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองประมาณ 3 เดือน และเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองก่อนทดลอง Pretest

ระยะที่ 2 ขณะทดลอง การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การสังเกต และแบบบันทึก

ระยะที่ 3 หลังการทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองหลังทดลอง Posttest

5. การประเมินผล นำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเป็นเวลา 3 เดือน ประเมินผลโดยเปรียบเทียบผลการทดลอง ก่อนและหลังทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Wilcoxon signed rank test โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าปัจจัย เชิงสาเหตุที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 ปัจจัย เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม ดังนี้ คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (0.50) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (0.44) ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล (0.41) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม (0.36) และปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท (0.31)

2. รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ประกอบด้วยกิจกรรมในการพัฒนา จำนวน 10 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรม แต่งกายดี 2) กิจกรรม วลีไพเราะ 3) กิจกรรม ผสมคำ ผสมคน 4) กิจกรรม การทำงานร่วมกันเป็นทีม 5) กิจกรรม การเรียนรู้ พัฒนาบุคคลและทีม 6) กิจกรรม พี่เลี้ยง 7) กิจกรรม กู้ระเบิด 8) กิจกรรม ส่งไปสวรรค์ 9) กิจกรรม บทบาทและหน้าที่ และ 10) กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ใน

การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม พบว่าหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมในกลุ่มทดลองแล้ว ดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ 1)ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ 2) ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล 3)ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท 4) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม 5)ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม 6)ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 7)ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) ระหว่างตัวแปรอิสระโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05) พบว่า มี 5 ปัจจัยได้แก่ 1)ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ 2) ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล 3)ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท 4) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม 5)ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในส่วนปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และปัจจัยด้านความพึงพอใจ ที่แสดงถึงการไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม คงเป็นเพราะว่าตำรวจทุกนายมีความพร้อมที่จะเข้าสู่การเป็นตำรวจชุมชนสัมพันธ์อยู่แล้ว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 โดยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล

(LISREL) (Joreskog. and Sorbom. 1998 : 70) เพื่อวิเคราะห์และอธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05) มี 5 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.50 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.44 ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.41 ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.36 และ ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.3 ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย มาอภิปรายดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ ลัดดาวรรณ หอมหวาน (2552 : ก) ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาบุคลิกภาพตำรวจที่พึงประสงค์ของชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ตำรวจมีปัญหาด้านความรู้ เจตคติ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพและโอกาสการได้พัฒนาน้อย ทั้งบุคลิกภาพภายนอก ด้านความพร้อมของร่างกาย ด้านกริยาท่าทาง ด้านการเจรจา ด้านการแต่งกาย และการพัฒนาบุคลิกภาพภายในด้านการปฏิบัติงาน ด้านจรรยาวิชาชีพ ด้านการควบคุมอารมณ์ และด้านการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ในขณะที่มีความต้องการให้เข้ากับกระบวนการพัฒนา บุคลิกภาพภายนอก และบุคลิกภาพภายในมาก สำหรับผลการศึกษาจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าตำรวจมีข้อจำกัดและปัญหาที่มาจากลักษณะส่วนบุคคล การคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นตำรวจ มุ่งคัดเลือกคนที่มีความรู้ทางวิชาการมากกว่าการคัดเลือกคนดีและบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นตำรวจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้นำไปสู่ข้อจำกัดและปัญหาในการพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นที่พึงประสงค์ของชุมชน

ทฤษฎีบุคลิกภาพจัดไว้เป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านร่างกาย เช่น ความสูง ต่ำ อ้วน ผอม ดำ ขาว 2) ด้านจิตใจ ได้แก่

อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น 3) ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ประสพการณ์ ความคิดความเข้าใจความแตกต่างทั้งสาม ด้านนี้ เมื่อนำมาประกอบร่วมกันในการทำนายพฤติกรรมของแต่ละคนโดยมีบุคลิกภาพของผู้นั้นเป็นหลัก สามารถให้เป็นส่วนชี้แนะหรือคาดเดาแนวโน้มของการกระทำแต่ละครั้งได้

1.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม สอดคล้องกับ ทศนัพร ปรภัสสร (2550 : ข) ได้วิจัยเรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา พบว่า ชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ทุกขั้นตอนในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ สถานภาพ และความพร้อมของผู้เข้าไปมีส่วนร่วม ได้แก่ ขั้นตอนการศึกษาชุมชน ขั้นตอนการจัดทำร่างหลักสูตร ขั้นตอนการทดลองใช้หลักสูตร และขั้นตอนการคืนความรู้สู่ชุมชน นอกจากนี้ยังพบว่า กระบวนการจัดทำหลักสูตร ของชุมชนสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนได้ เนื่องจากหลักสูตรท้องถิ่นมีเนื้อหาการฝึกอบรมด้านการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆให้กับเยาวชนเพื่อขายเป็นของที่ระลึก

ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Lewin. (1987) ได้ทำการวิจัยหลายเรื่องที่ได้ผลการวิจัยออกมาหลักๆ จากที่ให้บุคคลได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่าง พบว่าสามารถทำให้มีทัศนคติและพฤติกรรมได้เพราะการที่บุคคลได้ได้เข้ากลุ่มอภิปรายถกเถียงออกแรงความคิดเห็นในกลุ่มเดียวกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ถือว่า บุคคลได้ทำการลงแรงลงแรง ทัศนคติของกลุ่มจะผลักดันให้บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนเองด้วยการมีส่วนร่วมโดยได้แสดงออกให้คนอื่นเห็นจะมีผลต่อการย้ายในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้มากกว่าการมีส่วนร่วมที่มิได้แสดงออก คือ นั่งฟังเฉย ๆ

ผู้วิจัยพบว่า การมีส่วนร่วม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

1.3 ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล

สมรรถนะส่วนบุคคล ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ กฤษณพร ทัพทวี (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวแบบสมรรถนะของตำรวจ 191 กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจปฏิบัติพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะหลักของตำรวจ 191 ประกอบด้วย 12 ด้าน ได้แก่ อุดมการณ์ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบคำสั่ง ความรู้ความสามารถด้านยุทธวิธีตำรวจ จรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ จิตสำนึกความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นทีม การมีมนุษยสัมพันธ์ การติดต่อสื่อสาร ความรอบครอบ ความกระตือรือร้น และภาวะผู้นำ 2) แผนพัฒนาบุคลากรด้านสมรรถนะหลัก จำนวน 6 หลักสูตร 3) ตัวแบบสมรรถนะตำรวจ 191 ประกอบด้วย 8 ปัจจัยคือ ยุทธศาสตร์การปฏิบัติงาน ล่ารางวัลสมรรถนะ การสนับสนุนของผู้บริหาร แผนพัฒนาบุคลากร การจัดการความรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการประเมินสมรรถนะ

1.4 ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม

การทำงานเป็นทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณฤดี เชาว์ศรีกุล (2544 : ก) พบว่า ความสามารถในการทำงานความยืดหยุ่นของทีม ความหลากหลายในบทบาท และบุคลิกภาพควบคุมต้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพทีมการพยาบาล โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.72, 0.77, 0.78, 0.33 ตามลำดับ และเป็นตัวแปรทำนายประสิทธิภาพทีมการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพทีมการพยาบาล

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม นอกจากนี้จะมีคุณลักษณะตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ควรจะมีองค์ประกอบในการทำงาน ดังนี้

1. บทบาทที่สมดุล (Balanced Roles) คือ การผสมผสานความแตกต่างของความสามารถโดยใช้ความแตกต่างของบุคลิกภาพและวิธีการที่หลากหลายให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ ต้องอาศัยความกลมกลืนและบทบาทสมดุลของสมาชิกในทีมงาน

2. วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนตรงกัน (Clear objective and agree goals) การบริหารงานที่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติจะส่งผลให้บุคลากรเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของ เกิดความภาคภูมิใจในงานที่ได้กระทำ มีความขยันขันแข็ง กระตือรือร้นที่จะคิดสร้างสรรค์งาน ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ทำให้การทำงานเกิดมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ

3. การเปิดเผยต่อกันและการเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา (Openness and confrontation) ทีมงานที่มีประสิทธิภาพนั้น สมาชิกในทีมงานจะต้องสามารถแสดงทัศนวิจารณ์ ให้ความความคิดเห็นเสนอแนะข้อแตกต่างโดยปราศจากความกลัว

4. การสนับสนุนและการไว้วางใจต่อกัน (Support and Trust) การสนับสนุนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สมาชิกในทีมงานมีความต้องการ ฉะนั้นบทบาทของผู้นำหรือผู้บริหาร จึงควรให้การส่งเสริมสนับสนุนสมาชิกในองค์กรของตน เช่น สนับสนุนโดยการฟัง การยกย่องชมเชย การแสดงความซาบซึ้ง การส่งเสริมการแสดงความห่วงใยในปัญหาและประเด็นต่าง ๆ ของงาน

5. ความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งสร้างสรรค์ (Co - operation and Conflict) ในการบริหารงานในองค์กรการ ให้ได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมายได้คนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ในการดำเนินงาน แต่เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ ความเชื่อ ความนิยม ความรู้ความสามารถในการทำงานหรือเป้าหมายในการทำงานที่ต่างกันเหล่านี้มีส่วนทำให้เกิดความขัดแย้งในการทำงานได้ทั้งสิ้น ผู้บริหารทุกระดับจึงจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับปัญหาความขัดแย้งในการทำงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งให้เป็นไปในลักษณะสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ กับหน่วยงานด้วย

6. กระบวนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน (Sound procedures) พฤติกรรมการทำงานของแต่ละคนมีความแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์เดิม ทักษะในการทำงานและทัศนคติส่วนบุคคล ดังนั้น จึงถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องสร้างและพัฒนาการทำงานเป็นทีมอยู่เสมอ เพื่อให้แต่ละคนเห็นความสำคัญของงานและผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าความ

สำคัญของบุคคล หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคลบรรยากาศในการทำงาน สภาพแวดล้อม และการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน สิ่งเหล่านี้มีส่วนเสริมการทำงานเป็นทีมทั้งสิ้น

7. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม (Appropriate leadership) พฤติกรรมผู้นำที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับความต้องการทักษะความชำนาญของผู้ร่วมงาน ลักษณะงานและข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งไม่สามารถกำหนดออกเป็นรูปแบบรายละเอียดของผู้นำได้ว่าควรเป็นแบบใด จึงจะเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับผู้ร่วมงาน หากผู้นำได้ยึดมั่นในพฤติกรรม การบริหารที่ตายตัว ความมีประสิทธิภาพจะสิ้นไหลเปลี่ยนไปมา ภาวะผู้นำที่เหมาะสมจะต้องทำให้สอดคล้องเข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อให้เป็นไปในทางที่จะช่วยสนับสนุนให้งานบรรลุเป้าหมาย

8. การทบทวนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ (Regular review) การทบทวนการบริหารงานในทีมอย่างสม่ำเสมอ จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของทีมงาน ช่วยให้ทีมงานได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น

9. การพัฒนา (Individual development) การให้สมาชิกในทีมมีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้นั้น จะต้องเริ่มที่การพัฒนาบุคลากรหรือพัฒนาสมาชิกภาพของบุคคลในทีมงาน โดยการฝึกอบรมการให้การศึกษา การพัฒนาเป็นกลุ่ม เพราะถือว่าบุคคลแต่ละคนมีส่วนช่วยให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง

10. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Sound inter - group relation) กลุ่มทำงานใดมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันในลักษณะสนิทสนม พฤติกรรมของกลุ่มหรือทีมจะเป็นไปในทางที่ดี สมาชิกของทีมต่างก็จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน และทุกคนก็จะทุ่มเทความสำคัญ เวลาทำงานให้กับกลุ่มหรือทีมงานมากขึ้น

11. การสื่อสารที่ดี (Good communications) พื้นฐานที่สำคัญของการบริหารงานนั้นขึ้นอยู่กับ การสื่อสารที่ดี อันจะมีผลให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือและการประสานงานที่ดี ด้วยแผนงานต่าง ๆ จะได้รับการปฏิบัติมากขึ้นเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติ การสื่อสาร จึงเป็นวิธีการเดียวที่สามารถกระตุ้นให้เขาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

1.5 ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท

การรับรู้บทบาท ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ

ปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม สอดคล้องกับ ยศวรรณ พิพัฒนศิริผล (2547 : ก) ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โดยศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยระดับบุคคล ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้บทบาทเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่บุคลากรทางการศึกษาพบว่า ความขัดแย้งในบทบาทเป็นตัวแปรทำนายความพึงพอใจด้านการสูญเสียสัมพันธภาพส่วนบุคคล และด้านความไม่สมหวังในผลสำเร็จของงานและความเหนื่อยหน่าย (Burnout)

ผู้วิจัยเห็นว่า การรับรู้บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ เพราะการที่บุคคลแต่ละคนดำรงตำแหน่งใดก็ตามต้องมีความรับผิดชอบของตนในฐานะที่อยู่ในตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย และการที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของตนเองนั้น จะเป็นทางช่วยให้บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมตามที่ตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นคาดหวังไว้ ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและเกิดการพัฒนายิ่งขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งกระบวนการแสดงบทบาทของประชาชน ได้ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะของการคาดหมายในบทบาท เมื่อคนเราเริ่มมีบทบาทในชุมชน ก็จะมีการได้ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสามารถคาดหมายถึงบทบาทที่ต้องแสดงออกในชุมชน

ระยะที่ 2 เป็นระยะที่เป็นทางการ คนที่เข้ามาถูกกำหนดบทบาทที่จะต้องแสดง โดยอาจกำหนดออกมาเป็นวัตถุประสงค์ระเบียบวิธีปฏิบัติงาน กฎ ข้อบังคับ และเขา จะต้องแสดงบทบาทไปตามที่กำหนดเพื่อแลกกับผลตอบแทนซึ่งอาจจะเป็นผลตอบแทน ทางด้านตัวเงิน หรือทางด้าน การได้รับการยอมรับในชุมชนและสังคม

ระยะที่ 3 เป็นระยะของการเรียนรู้ในบทบาท เมื่อคนที่เข้ามาเริ่มปฏิบัติงาน เขาก็ จะเริ่มมีการเรียนรู้ในบทบาทที่เขาได้แสดงออกมาอย่างเป็นทางการ และในขณะที่ เดียวกัน เนื่องจากการทำงาน ต้องมีความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการ ความคาดหวังของผู้ร่วมงานที่ไม่เป็นทางการที่มีต่อบทบาทของเขาก็มีส่วนสำคัญ เขาต้อง

พยายามที่จะปรับบทบาทของเขา ให้สอดคล้องกับความคาดหวังที่เป็นทางการ จากชุมชนและความคาดหวังที่ไม่เป็นทางการจากผู้ร่วมงาน

ระยะที่ 4 ระยะของการคงอยู่หรือออกไป โดยอาศัยการเรียนรู้ จากบทบาทที่ผ่านมาในระยะที่ 3 เขาจะคงอยู่ต่อเมื่อบทบาทที่เขาแสดงอยู่สอดคล้องหรือเป็นไปตามความคาดหวังของชุมชน และตามความคาดหวังที่ไม่ เป็นทางการของผู้ร่วมงาน ถ้าหากบทบาทที่เขาแสดงอยู่ไม่สอดคล้องหรือไม่เป็นไปตามความคาดหวังของชุมชน หรือตามความคาดหวังที่ไม่เป็นทางการของผู้ร่วมงานอันใดอันหนึ่งแล้ว ก็จะมีรู้สึกเกิดความขัดแย้งในบทบาท หรือความไม่ชัดเจนในบทบาทขึ้น หากไม่สามารถแก้ไข ก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ความไม่พึงพอใจ และต้องออกไปในที่สุด

2. ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม พบว่าหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมแล้ว ทำให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในกลุ่มทดลองดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

สถิติ วงศ์สวรรค์ (2544 : 30) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นผลมาจากอิทธิพลของพันธุกรรม (Heredity) ที่ได้รับมาจากบรรพบุรุษและสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่อยู่รอบ ๆ ตัว รวมทั้งการเลี้ยงดู (Socialization) บรรยาการของครอบครัวที่เจริญเติบโตขึ้นมา พันธุกรรมมีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตและรูปร่างลักษณะ หน้าตา ผิวพรรณ สีขนของยีนส์กำหนดให้คล้ายกับบิดาหรือมารดาแล้วแต่ว่าลักษณะของบิดาหรือมารดาใครจะเด่น (Dominant) กว่ากัน ส่วนสิ่งแวดล้อม

หมายถึงสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มาเกี่ยวข้องกับบุคคล อาจจะเป็นรูป รส กลิ่น เสียง แสง สี สิ่งแวดล้อมที่มีบทบาทมาก เช่น อาหาร อากาศ สถานที่อยู่ รวมทั้ง การอบรมสั่งสอนทางสังคม หรือการอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อคนเรามาตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา ดังนั้นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ คือ พันธุกรรม (Heredity) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลิกภาพของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ที่เป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

2.1.1 เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพ เช่นการแต่งกาย การพูดจา การวางตัวที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

2.1.2 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

2.1.3 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีการมองอนาคตในการพัฒนา มีวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

2.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะส่วนบุคคลของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ที่เป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

2.2.1 เกิดความสามารถในการดูแลตนเอง ครอบครัวย และชุมชนได้

2.2.2 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

2.2.3 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความมั่นใจในการกระทำที่เป็นผลอันพึงประสงค์ของกิจกรรม

2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท

ธงชัย ล้นดิวังษ์ (2542 : 92-93) บทบาทหน้าที่ตามตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งได้ถูกคาดหวังจากสังคมรอบด้าน เช่น จากผู้อยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ รอบตัว (ผู้ร่วมงาน) รวมทั้งตัวเราเองด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากกระบวนการซึ่งเรียกว่า “กระบวนการทางสังคม” (Socialization) ถ้าความคาดหวังจากทุกฝ่ายไม่ตรงกัน และผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในบทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดี จะเกิดปัญหา ต่อต้านขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในบทบาทได้ และผลที่ตามมา คือ ความล้มเหลวของงาน ดังนั้น การแสดงบทบาทของบุคคลตามตำแหน่งหน้าที่

จะเป็นไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างและที่สำคัญ ได้แก่

2.2.1 ความเข้าใจในบทบาทที่ตนเองต้องแสดงหรือปฏิบัติ

2.2.2 ประสิทธิภาพของผู้ที่แสดงบทบาท

2.2.3 บุคลิกภาพของผู้ที่แสดงบทบาทนั้นตาม

คำจำกัดความของ “บทบาท” จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการรับรู้บทบาทของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ที่เป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

2.3 เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมในการทำงาน

2.3.1 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น เพราะเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน

2.3.2 การปฏิบัติงานมีความผิดพลาดน้อยลง เพราะตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของแต่ละคน

2.3.3 ประสิทธิภาพขององค์การเพิ่มขึ้น เพราะตำรวจชุมชนสัมพันธ์ รับรู้ในบทบาท และแยกปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

2.4 การพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ และคณะ (2545 : 43-44) กล่าวว่า การสร้างทีมงานมีความมุ่งหมายสำคัญที่พัฒนาการทำงานของบุคคลและกลุ่มให้ศักยภาพสูง ซึ่งจะสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานและการแข่งขันขององค์การ โดยแต่ละทีมจะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ สมาชิกต่างร่วมแรงร่วมใจกันแก้ไขปัญหาและทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะช่วยพัฒนาตนเองและองค์การให้ก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด โดยที่เราอาจจะสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมจะมีประโยชน์ต่อองค์การใน 4 ด้าน ดังนี้

1) สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับสมาชิก เพราะการทำงานเป็นทีมจะช่วยสร้างความไว้วางใจ ช่วยเหลือกันและบรรยายการทำงานที่ดี ทำให้สมาชิกรู้สึกสบายใจพอใจและเพลิดเพลินกับการทำงาน ก่อให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงานและช่วยทำให้เกิดผลงานที่ดีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทำให้เป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสมาชิก

ในทีมจะมีความสามัคคีพร้อมเพรียงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งทางด้านการลงความคิด กำลังกายและกำลังใจ โดยสมาชิกสามารถร่วมมือกัน หรือพินิจกำลังให้เป็นหนึ่งเดียวในการร่วมกันคิด แก้ไขปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อย่างราบรื่น

2) สร้างความมั่นคงในอาชีพ เนื่องจากทีมงานสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มผลผลิต ทำให้องค์กรมีรายได้และกำไรสูงขึ้น สามารถเติบโตได้อย่างมั่นคง ซึ่งจะช่วยใหสมาชิกของทีมงานมีความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ นอกจากนี้องค์กรต่าง ๆ มักจะปรับระบบประเมินผล และให้ผลตอบแทนที่จูงใจแก่ทีมทำให้สมาชิกในทีมที่ประสบความสำเร็จมีความก้าวหน้าทั้งด้านการงาน รายได้และอาชีพที่มั่นคง

3) สร้างความสัมพันธ์ในงาน สมาชิกในทีมงานจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยระดมกำลังกาย กำลังใจ และกำลังความคิด ตลอดจนความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ของสมาชิกเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความผูกพันในฐานะสมาชิกของทีมหรือที่เรียกว่า "One For All, All For One" ทำให้บุคคล ทีมและงานมีความผูกพันใกล้ชิดกันและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

4) เพิ่มพูนการยอมรับนับถือระหว่างตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เนื่องจากทีมงานจะต้องกำหนดและจัดสรรตำแหน่ง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิก เช่น หัวหน้าทีม นักวิเคราะห์ผู้ประสานงานของทีม และสมาชิกอื่น ๆ โดยสมาชิกที่ร่วมทีมจะรับรู้ ยอมรับและมีความเข้าใจต่อกันว่า เขาจะต้องแสดงบทบาท (Roles) อย่างไร และในระยะเวลาใดให้เหมาะสมและส่งเสริมการทำงานของสมาชิกอื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของทีม และเอกภาพของกลุ่ม

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ที่เป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้ 1) เกิดการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลาย สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม 2) มีการแบ่งงานกันทำอย่างยุติธรรม แบ่งปันความคิดเห็นและความรู้สึกละเอียดเปิดเผย 3) มีความเอื้ออาทรช่วยเหลือกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการร่วมกันทำงานตามกำลังความสามารถของแต่ละคน 4) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ให้คำปรึกษาแนะนำและปฏิบัติตาม

5) มีการร่วมมือประสานงานในหน้าที่และแก้ไขปัญหาอุปสรรคร่วมกัน

2.5 การพัฒนาการมีส่วนร่วม

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคนอื่น ๆ (2548: 152-153) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนามี 4 ปัจจัย ดังนี้

2.5.1 ปัจจัยด้านกลไกของรัฐ โดยรัฐต้อง

- 1) กำหนดนโยบาย
- 2) สนับสนุนกิจกรรม
- 3) การสร้างช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม
- 4) การติดตามประเมินผล

2.5.2 ปัจจัยด้านประชาชน โดยประชาชนใน

ชุมชนจะต้อง

- 1) มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์
- 2) เป็นฝ่ายตัดสินใจ ริเริ่มกิจกรรมและรับผล

ประโยชน์

- 3) เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม หรือเป็นผู้นำ
- 4) มีการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้นำ

ท้องถิ่น

- 5) ได้รับการฝึกอบรม การศึกษาสูงและรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2.5.2 ปัจจัยด้านนักพัฒนา โดยนักพัฒนาต้อง

- 1) ศึกษาชุมชน
- 2) มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของ

กระบวนการมีส่วนร่วม

- 3) ค้นหาผู้นำที่มีศักยภาพ
- 4) รวมกลุ่มชาวบ้านเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหา
- 5) เป็นผู้สนับสนุนในทุก ๆ ด้าน
- 6) มีความจริงใจและมีความผูกพันกับท้องถิ่น

เพื่อให้ประชาชนเชื่อถือศรัทธา

- 7) ดำเนินงานพัฒนาที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

2.5.3 ปัจจัยจูงใจ

1) การได้รับผลประโยชน์จากการได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา

- 2) โครงการพัฒนาต้องตอบสนองต่อความ

ต้องการของประชาชน

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. เกิดพฤติกรรมการมีส่วนร่วม มีการแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเรื่องต่าง ๆ ในที่ประชุม
2. เกิดพฤติกรรมการเป็นเจ้าขององค์รวมร่วมกัน มีการดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้เสมอ
3. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เคยพึ่งพิง ไปสู่การพึ่งพาตนเอง และไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจาก มากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (0.50) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (0.44) ปัจจัยด้านสมรรถนะส่วนบุคคล (0.41) ปัจจัยด้านการงานเป็นทีม (0.36) และ ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท (0.31)

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ได้กิจกรรมในการพัฒนา 10 กิจกรรม คือ

2.1 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมแต่งกายดี และกิจกรรม วจีไฟเราะ

2.2 ด้านการมีส่วนร่วม จำนวน 1 กิจกรรม คือ กิจกรรม ผสมคำ ผสมคน

2.3 ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล จำนวน 2 กิจกรรม คือ กิจกรรม กู้ระเบิด และกิจกรรม ส่งไปสวรรค์

2.4 ด้านการทำงานเป็นทีม จำนวน 2 กิจกรรม คือ กิจกรรม การทำงานร่วมกันเป็นทีม และกิจกรรม การเรียนรู้พัฒนาบุคคล และทีม

2.5 ด้านการรับรู้บทบาท จำนวน 2 กิจกรรม คือ กิจกรรม บทบาทและหน้าที่ และกิจกรรม การแสดงบทบาท

สมมติ

2.6 กิจกรรมที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอเพิ่มเติม จำนวน 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมพี่เลี้ยง

3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม พบว่าหลังจาก การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ในกลุ่มทดลองแล้วดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคมของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ควรจะนำกิจกรรมในการพัฒนาด้านบุคลิกภาพ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล ด้านการรับรู้บทบาท ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีส่วนร่วม เข้ามาเป็นกิจกรรมในการดำเนินการพัฒนาตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในการสร้างหลักสูตรอบรมตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม โดยการนำตัวแปรที่ได้จากการศึกษา ได้แก่ การมีบุคลิกภาพที่ดี การมีสมรรถนะส่วนบุคคล มีการรับรู้บทบาท มีการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในชุมชน ไปพัฒนาเป็นหลักสูตรให้มีมาตรฐาน สามารถนำไปใช้ได้หลายพื้นที่ในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศต่อไป

2.2 ในการวิจัยการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาสังคม ตำรวจภูธรภาค 4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในเขตตำรวจภูธรภาค 4 เป็นเขตที่ผู้วิจัยสามารถดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้สะดวก เนื่องจากมีข้อจำกัดด้วยระยะเวลาและงบประมาณในการวิจัย ดังนั้นการอ้างอิงไปสู่ประชากรอื่นทั่ว

ประเทศอาจมีข้อจำกัด ควรมีการทำวิจัยอีกในหลาย ๆ พื้นที่ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการวิจัยในครั้งนี้

กิตติกรรมประกาศ

ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่อนุเคราะห์ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องในวิทยานิพนธ์ ของผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กรชนก สนิทวงศ์. (2545). **ความเป็นไปได้ของการแสวงหาทางออกเพื่อการอยู่อาศัยในเมืองของชาวชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร : กรณีชุมชนพัฒนาบ่อนไก่**. พิมพ์ลักษณ์, นนทบุรี : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐชนันต์ ประชาอนุวงศ์.(2542). **ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครที่มีต่อดำรงจนครบาล**. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. ศูนย์สนเทศและหอสมุด กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ตำรวจภูธรภาค 1 กองบัญชาการ. (2550). **แผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ตำรวจภูธรภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : ตำรวจภูธรภาค 1.
- ตำรวจภูธรภาค 4. กองบัญชาการ.(2556). **แผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ตำรวจภูธรภาค 4 (2554)**. ขอนแก่น : ตำรวจภูธรภาค 4.
- . (2555). **กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4. สถานภาพกำลังพลตำรวจภูธรภาค 4**. ขอนแก่น : ตำรวจภูธรภาค 4.
- ธงชัย สันติวงษ์.(2546). **การบริหารงานบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทศพล อำไพพิพัฒน์กุล. (2549). **ปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 8**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทัศนพร ประภัสสร. (2550). **โครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ยศวรณ พัทธน์ศิริผล.(2541). **ปัจจัยด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยหนักในโรงพยาบาลของรัฐเขต กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดาวรรณ หอมหวล, ร.ต.ท.(ญ). (2552). **รูปแบบการพัฒนาบุคลิกภาพตำรวจที่พึงประสงค์ของชุมชน**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- วรรณฤดี เขียวศรีกุล.(2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพความสามารถในการทำงานความหลากหลายในบทบาทและความยืดหยุ่นของทีมกับประสิทธิผลของทีมการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพงานห้องผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลศูนย์**. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2544). **การพัฒนาบุคลิกภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน.(2546).**แผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ประจำปี พ.ศ. 2547**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- . (2548). **สำนักงานแผนงานและงบประมาณ. แผนกลยุทธ์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- . (2549). **แนวทางเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- อชิรวีทย์ สุพรรณเณลัส, (2555). **นิตยสารโลกวันนี้วันสุข**. 8 (374) : 25-31 ; สิงหาคม.
- Jex, Steve M. (1998.). **Stress and Job Performance : Theory, Research, and Implication for Managerial Practice**. California : Sage.